

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.:

0889

A1
A2

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 29. 4. 2016

podpis: Filipov L.

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Čj. VS-8667/835.3/2-2014

V Praze dne 6.4. 2016

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou prostřednictvím svých zákonných zástupců - otce a matky k podala slovenská státní občanka, nezl. nar. Brno – ČR, všichni trvale bytem podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky),

takto:

žádosti výše jmenované nezletilé o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Na základě žádosti rodičů (zákonní zástupci) bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky jejich nezl. dceři (dále jen „žadatelka“). Žádost byla podána dne 25.8. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, doručena Ministerstvu vnitra (rozhodujícímu správnímu orgánu) byla dne 22.9. 2014.

Ministerstvo vnitra zákonné zástupce v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 29.10. 2015 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo, že dne 25.8. 2014 bylo podle ustanovení § 44 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství ČR žadatelce. Současně byli poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zároveň byli uvedeným usnesením vyzváni, aby v něm stanovené lhůtě odstranili nedostatky předmětné žádosti, tzn. aby rozhodujícímu správnímu orgánu doložili tam konkrétně uvedené dokumenty a vyjádření, nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek k udělení státního občanství ČR, resp. pro zjištění takového stavu věci, o němž nebudou žádné důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Zákonní zástupci tak ve lhůtě jim

určené učinili, když rozhodující správní orgán dne 27.11. 2015 po nich požadované doklady, důležité pro objektivní rozhodnutí ve věci, obdržel.

V průběhu správního řízení vyšly najevo pro rozhodnutí ve věci podstatné, následně uvedené skutečnosti.

Žadatelka se narodila dne [redacted] na území ČR (v Brně). Narozením po otci – slovenském státním občanovi, nabyla státní občanství Slovenska, po matce, ukrajinské státní občance, nabyla současně státní občanství Ukrajiny. Ke dni podání žádosti jejími zákonnými zástupci byla ve věku necelých tří let. V České republice měla povolen přechodný pobyt od 4.6. 2013 do 30.7. 2014, kdy jí byl na jejím území povolen pobyt trvalý. Ve společné domácnosti žije dle dodatečně předloženého životopisu s matkou a sestrou na adrese hlášeného trvalého pobytu. Její otec pak dle dokumentů založených ve spise má sice trvalý pobyt hlášen na adrese žadatelky, avšak kontaktní adresu uvádí rozdílnou. Zákonní zástupci žadatelky o státní občanství ČR nežádají. Její matka uvedla, že důvodem je nesplnění zákonných podmínek z její strany. Otec žadatelky pak jako důvod (zjednodušeně řečeno) uvedl, že coby slovenský občan a zároveň občan Evropské unie necítí potřebu žádat o české občanství.

Pokud jde o zákonné předpoklady pro udělení státního občanství ČR, bylo ve správním řízení prokázáno, že žadatelka nesplňuje podmínku uvedenou v § 14 odst. 1 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (dále i „zákon o občanství“), neboť nemá v ČR povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti nepřetržitě po dobu alespoň tří let, když i se započítáním jejího legálního pobytu v ČR (od 4.6. 2013) ve smyslu daného ustanovení citovaného zákona tak činí její trvalý pobyt na území ČR ke dni podání žádosti jeden rok a dva měsíce. Uvedená podmínka by mohla být žadateli prominuta s odkazem na ust. § 15 odst.1 písm. a) a g) zákona o občanství, neboť má v ČR povolen trvalý pobyt a narodila se na jejím území, přičemž navíc ke dni podání žádosti nedosáhla věku 18 let.

Stran podmínky, výslovně uvedené v § 14 odst.2 zákona o občanství, lze konstatovat, že žadatelka ani tuto podmínku nesplňuje neboť se v České republice, když délka jejího trvalého pobytu dle výše uvedeného nedosahuje alespoň poloviny předepsané doby. I tato podmínka by jí mohla být prominuta, a to s odkazem na ust. § 15 odst.2 písm.b) dotčeného zákona, když nedosahuje věku 18 let.

Pokud jde o podmínky, výslovně uvedené v § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o občanství, jejich splnění žadatelka neproказuje, neboť ke dni podání žádosti nedosáhla (ani dosud nedosahuje) věku 15 let. Stejně tak neproказuje splnění podmínky stanovené v § 14 odst.7 daného zákona, když je osobou mladší 18-ti let.

Z dokumentů vydaných příslušným finančním a celním úřadem, zdravotní pojišťovnou a dále ze stanoviska odboru azylové a migrační politiky MV vyplývá, že žadatelka splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o občanství. Dále bylo ověřeno, že výrazným způsobem nezatěžovala a nezatěžuje státní sociální systém, čímž splňuje i podmínku, uvedenou v § 14 odst. 8 tohoto zákona.

Dále Ministerstvo vnitra konstatuje, že podle ust. § 13 odst.1 zákona o občanství může (nikoliv musí) státní občanství ČR udělit žadateli, který je integrován do české společnosti, a to zejména z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, a současně splňuje podmínky stanovené v § 14 tohoto zákona. Je tedy zřejmé, že samotné splnění výše uvedených podmínek tím kterým žadatelem není jediným předpokladem pro kladné vyřízení žádosti o udělení státního občanství ČR, nýbrž je nezbytné zvažovat i jeho celkový stupeň integrace v ČR. Jak však vyplývá z výše uvedeného, žadatelka hned dvě ze zákonem stanovených podmínek nesplňuje, o celkové integraci v ČR pak nelze vzhledem k jejímu věku vůbec uvažovat.

V této souvislosti je nezbytné konstatovat, že žadatelka nemá jakékoliv vazby na české státní občany. Její rodiče, na kterých je ve svém věku současných čtyř let plně citově a materiálně závislá (u otce, jak vyplývá z výše uvedeného, lze mít dokonce důvodné pochybnosti) jsou státními občany různých států (matka – Ukrajina, otec – Slovensko), kteří o státní občanství České republiky nežadají a není ani zřejmé, kdy a zda vůbec, o udělení tohoto státního občanství žádat budou. Správní orgán tak prozatím nespátňuje žádný důvod pro to, aby měla žadatelka již v současném věku kromě dvou dosavadních státních občanství po rodičích, ještě občanství dalšího státu. Zákonem stanovené podmínky nesplňuje a není tak důvodu jí státní občanství České republik, a to i s ohledem na její rodinné poměry, jí české státní občanství udělit. K tomu považuje rozhodující správní orgán za důležité připomenout ust. § 12 zákona o občanství ,ve kterém je uvedeno, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Tím spíše nemůže být právní nárok na udělení státního občanství ČR osobě, která navíc nesplňuje k tomu stanovené zákonné předpoklady, resp. podmínky. Navíc je třeba zdůraznit, že status trvalého rezidenta na území ČR nezletilé žadatelce garantuje de facto veškerá práva, resp. potřebné výhody a pro ni důležité jistoty (zejména českým státem hrazené zdravotní pojištění, práv na bezplatnou zdravotní péči a vzdělání , sociální zabezpečení), které se neliší od těch, jenž mají v jejím věku čeští státní občané.

Za všech ve správním řízení zjištěných a výše popsaných skutečností tak bylo o žádosti o udělení státního občanství České republiky rozhodnuto způsobem, uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
vrchní ministerská rada

